

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo-//nis Episcopi Hal-//berstattensis, De Varietate//
librorum, siue de Amore cœlestis// patriæ libri. III. ...**

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 231

XLV De Obedie[n]tia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29814

LIBER SECVNDVS.

Om̃ib⁹ & sanctimoniã, sine q̃ nemo videbit deũ. Hic
 quoq; euidẽter sine sanctimonia (quã solet integrita
 tẽ mentis vel puritatẽ corporis appellare) pronuntia Cassiod.
 uit deũ penitus videri non posse. Hinc p̃ eundẽ apo
 stolũ dicitur. Hęc est voluntas dei sanctificatio ṽra, 1. Tes. 4.
 vt abstinẽatis vos à fornicatiõẽ, vt sciat vnusquisq; +
 vestrũ vas suũ possidere in honore & sanctificatio
 ne, non in passiõẽ desiderij, sicut & gentes q̃ ignorãt
 deũ. Amemus igitur castitatẽ, quia castas mentes ca
 staq; corpora deus inhabitat, luxuriosas autẽ & im
 mũdas cõdemnat. Quãta em̃ bona quis fecerit, licet
 oret, licet noctes in oratiõibus & vigilijs puigiles du
 cat, licet omnẽ substantiã suã pauperibus tribuat, li
 cet inedia & per ieiunia longa corpus suũ atterat, li
 cet cætera diuina p̃cepta adimpleat, si castitatẽ non
 habuerit nihil ei proderit. Vnde & dñs in euangelio
 p̃cepit dicẽs. Sint lumbi vestri p̃cincti & lucernæ ar
 dentes in manibus vestris. Duo autẽ sunt q̃ iubentur, Lucæ, 12.
 & lumbos restringere, & lucernas tenere, vt & mun
 ditia sit castitatis in corpore, & lumẽ veritat̃ in opa
 tiõẽ. Redemptori etenim nostro vnũ sine altero pla
 cere nequaquã potest, si autẽ is qui bona agit adhuc
 luxuriæ inquinamenta non deserit, aut is qui castita
 te præminet necdum se per bona opa exercet. Nec
 castitas ergo magna est sine bono opere, nec op⁹ bo
 num est aliquid sine castitate.

De Obedientia. Cap. XLV.

Obedientia est via sancta quæ sectatores suos
 ad cælestẽ perducit patriã, per hãc viam dñs

HAY. DE VARIET. LIB.

Phil. 2. noster Iesus Christus propter nos & propter nostram salutem ambulare dignatus est, de quo Paulus dicit apostolus. Factus est Christus obediens patri usque ad mortem, mortem autem crucis. Per hanc Abraam patriarcha cucurrit quoniam ad imperium domini dilectum filium ad immolandum duxit. Per hanc apostoli sancti Petrus & Andreas ad vocationem domini relictae rebus secuti sunt eum. Per hanc viam Mattheus secutus est dominum relicta thelonaica lucra. Per hanc viam sanctam omnes patriarche, prophete, apostoli, martyres, ceterique electi meruerunt pervenire ad deum. Licet arcta sit & angusta via, tamen viatores suos ad perpetuam perducit viam, dicente

Mar. 7. domino. Arcta & angusta est via quae ducit ad vitam. Non enim durum tibi & asperum videatur, cum audis arctam & angustam viam esse obedientiam, sed magis gaude propter hoc, quod subsequitur: quae ducit ad vitam. Si enim homines propter regis iussione aut alicuius potentis hominis in exterarum regiones, & etiam in transmarina & peregrina, & omnino incognita, & valde periculosa loca, propter aliquod temporale lucrum (quod cum habuerint statim illis abstrahi potest) intantum obediunt existunt ut etiam per innumeras regiones & patrias, per difficultates terrarum, per aspera & dura itinera, per periculosa naufragia fluminum, per terribiles undas fluctusque marinos, inter hostiles gladios, inter latronum insidias, inter inimicorum incursum voluntarie & alacriter discurrunt, & haec omnia sustinent dimissa propria regione, dimissis parentibus, patre, matre, fratribus, sororibus, propinquis, vxoribus, filiis, domibus, mancipiis, cunctaque substantia: quos licet plangent amici, luge-

LIBER SECVNDVS.

aut parentes, plorēt filij, cōtristentur mācipia, nesci-
 entes vtrū eos amplius iam visuri sint, an non illos
 nihil horū à iussione illius qui iussit pōt retrahere, sed
 tota intētionē potētis hominis, qui hodie est & for-
 sitan crastina non erit, obedientiā exhibent? Sicut
 em̄ iam diximus, ideo hęc om̄ia tolerant, vt pro his
 cōmodum aliq̄d lucri terreni accipiant, si illi hoc faci-
 unt propter hoīem potentē post pauca moriturū &
 propter lucra illa periturū, quid nos miseri in die iu-
 dicij deo nostro in excusatiōe nostra dicturi sumus,
 qui eius sanctis ac salubribus iussionibus inobedi-
 entes existimus, & monitis salubribus patrū nostrorū
 non obtēperamus? Quod em̄ homines seculi faciūt
 propter rem periturā, faciāt milites Christi propter
 gloriā sine fine mansurā. Quod em̄ illi obedientes
 existunt propter inanē extollentiā, fiant serui Chri-
 sti obedientes propt̄ indeficientē excellentiā. Quod
 em̄ illi obediētes fiunt propter periturā gloriā peri-
 turi hoīs, fiant famuli Christi obediētes propt̄ perpe-
 tuā gloriā perpetui redemptoris. Nulla igit̄ segnitia,
 nulla insolētia, nulla tarditas, nulla pigritia, à bono
 obedientiæ opere nos retrahat, quia & si aspera est
 via q̄ itur, tñ beata est patria ad quā peruenit. Obedi-
 entes igitur simus patribus & senioribus nostris in
 quantum secundū deū exhibent iussionē, si aut̄ contra
 deū est quod imperant, dicamus eis humiliter & re-
 uerēter, Obedire oportet deo magis q̄ hominibus.

Nota

Actu, 5.

Qualiter subditi obedientes sint præpo-
 sitis suis.

Caput

XLVI.

f